

ภาษาบาลี ๑ คำ คติธรรมประจำสัปดาห์ “อกุศลกมฺมวิปาก – ผลของอกุศลกรรม”

อกุศลกมฺมวิปาก อ่านตามภาษาบาลีว่า อะ - กุ - สะ - ละ - กั - มะ - วิ - ปา - กะ มาจากคำว่า อกุศล (ไม่ดี, อกุศล) กมฺม (การกระทำ, เจตนา ความตั้งใจ) กับคำว่า วิปาก (ผลที่สุกงอมแล้ว) รวมกันเป็น อกุศลกมฺมวิปาก แปลว่า ผลของการกระทำที่เป็นอกุศล, ผลของอกุศลกรรม, ผลของกรรมที่ชั่ว แสดงถึงความเป็นจริงของสภาพธรรมที่เป็นวิปาก (จิตและเจตสิกที่เกิดร่วมด้วย ซึ่งเป็นชาติวิปาก) ที่มาจากเหตุคือ อกุศลกรรมที่ได้ทำแล้ว เมื่อถึงคราวที่อกุศลกรรมให้ผล ผลก็ย่อมเกิดขึ้นเป็นไปตามควรแก่เหตุ ซึ่งเป็นผลที่ไม่ดี ไม่น่าปรารถนา ไม่น่าใคร ไม่น่าพอใจเท่านั้น เป็นธรรมที่เกิดเพราะเหตุปัจจัย ไม่อยู่ในอำนาจบังคับบัญชาของใครทั้งสิ้น และไม่มีใครทำให้ด้วย

ข้อความในพระสุตตันตปิฎก มัชฌิมนิกาย อุปริปัณณาสก์ เทวทูตสูตร แสดงความเป็นจริงว่า เมื่อเป็นอกุศลกรรมหรือบาปกรรมที่ตนเองทำไว้ ตนเองเท่านั้นที่จะได้รับผลของอกุศลกรรมนั้นๆ ไม่มีใครทำให้เลย ดังนี้

“ก็บาปกรรมนี้นั้นแล ไม่ใช่มารดาทำให้ท่าน ไม่ใช่บิดาทำให้ท่าน ไม่ใช่พี่น้องชายทำให้ท่าน ไม่ใช่พี่น้องหญิงทำให้ท่าน ไม่ใช่มิตรอำมาตย์ทำให้ท่าน ไม่ใช่ญาติสาโลหิตทำให้ท่าน ไม่ใช่สมณะและพราหมณ์ทำให้ท่าน ไม่ใช่เทวดาทำให้ท่าน ตัวท่านเองทำเข้าไว้ ท่านเท่านั้นจักเสวยวิปากของบาปกรรมนี้”

พระธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดงตลอด ๔๕ พรรษา เป็นคำอนุเคราะห์เกื้อกูล เปิดเผยความจริง เพื่อให้เข้าใจธรรมซึ่งเป็นสิ่งที่มีจริงอย่างถูกต้องตรงตามความเป็นจริง เป็นไปเพื่อปัญญาโดยตลอด ธรรมไม่ใช่สัตว์ ไม่ใช่บุคคล ไม่ใช่ตัวตน เกิดขึ้นเป็นไปตามเหตุตามปัจจัย ไม่อยู่ในอำนาจบังคับบัญชาของใครทั้งสิ้น

สัตว์โลกมีกรรมเป็นของของตน กุศลกรรมให้ผลเป็นสุข อกุศลกรรมให้ผลเป็นทุกข์ กรรมที่ตนเองได้ทำแล้วของใครก็เป็นของคนนั้น จะแบ่งปันให้กันไม่ได้ ไม่เหมือนกับทรัพย์สินสมบัติหรือวัตถุสิ่งของที่จะพอจะแบ่งปันให้คนอื่นได้ บุคคลผู้ที่ทำอกุศลกรรมประการต่างๆ มี ฆ่าสัตว์

ลักทรัพย์ ประพฤติผิดในกาม พุตเทจ พุตส่อเสียดใส่ความให้คนอื่นแตกแยกกัน เป็นต้น ถึงแม้ว่าจะหนีไปอยู่ ณ สถานที่แห่งใดแห่งหนึ่งด้วยความมุ่งหมายว่าจะทำให้ตนเองรอดพ้นจากการได้รับผลของอกุศลกรรม ก็ย่อมไม่สามารถที่จะรอดพ้นจากการได้รับผลของอกุศลกรรมไปได้เลย อกุศลกรรมที่ได้ทำแล้ว เมื่อถึงคราวที่จะให้ผล ก็จะต้องให้ผล แล้วแต่ว่าจะให้ผลมาก เผ็ดร้อน หนักหรือเบา ก็ตามควรแก่อกุศลกรรมนั้นที่ตนได้ทำแล้วนั่นเอง ซึ่งไม่มีใครทำให้เลย ขึ้นอยู่กับกรรมที่ตนเองได้ทำไว้แล้วอย่างเดียว จะโทษใครก็ไม่ได้ **แม้พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ตลอดจนถึงพระสาวกทั้งหลาย ยังไม่พ้นจากการได้รับผลของอกุศลกรรมที่ได้เคยทำแล้วในอดีต** วิบากซึ่งเป็นผลของอกุศลกรรมในชีวิตประจำวันที่พอจะเข้าใจได้คือ ขณะที่เราเห็น ได้ยิน ได้กลิ่น ลิ้มรส รู้สิ่งที่กระทบสัมผัสกายที่ไม่ดี ไม่น่าปรารถนา ไม่น่าใคร ไม่น่าพอใจ เป็นธรรมชาติที่เกิดเพราะเหตุปัจจัยทั้งหมด

เป็นความจริงที่ว่า อกุศลกรรมที่ได้ทำแล้ว ถ้าเป็นปัจจัยทำให้ปฏิสนธิ (เกิด) ก็ย่อมจะทำให้เกิดในนรกบ้าง หรือว่าในกำเนิดสัตว์ดิรัจฉานบ้าง หรือว่าเกิดเป็นเปรตบ้าง หรือว่าเกิดเป็นอสุรกาย (อบายภูมิที่ไม่ทุกข์ทรมานเหมือนนรกหรือเปรต แต่สัตว์ที่เกิดในภูมินี้ไม่มีความร่าเริง ไม่มีความเจริญ) บ้าง ซึ่งเป็นภูมิที่ไม่สามารถจะเจริญกุศลธรรมจนกระทั่งสามารถรู้แจ้งอริยสัจธรรมได้ แต่ละคนก็จะเห็นความวิจิตรของอกุศลกรรมที่ได้กระทำแล้ว การฆ่าสัตว์ การถือเอาสิ่งของที่บุคคลอื่นไม่ได้ให้ การประพฤติผิดในกาม การพุดเทจ การพุดส่อเสียด เป็นต้น ที่ได้ทำแล้ว ไม่ว่าจะเป็นใครทำก็ตาม เป็นเหตุทำให้ปฏิสนธิในนรกก็ได้ ทำให้ปฏิสนธิในกำเนิดสัตว์ดิรัจฉานก็ได้ ทำให้เกิดเป็นเปรตก็ได้ ทำให้เกิดเป็นอสุรกายก็ได้ ตามสมควรแก่อกุศลกรรม โดยไม่มีใครทำให้เลย นอกจากตนเองที่ได้ทำอกุศลกรรมไปแล้วเท่านั้นจริงๆ สำหรับในภูมิมนุษย์ก็ยังเห็นสัตว์ดิรัจฉาน ซึ่งจะปฏิเสธไม่ได้เลยว่าไม่มีกำเนิดดิรัจฉาน เพราะเหตุว่าแม้ในโลกนี้ ก็มีภูมิมนุษย์และมีภูมิสัตว์ดิรัจฉานด้วยกรรม **จำแนกสัตว์โลกให้แตกต่างกันอย่างแท้จริง**

การเกิดเป็นสัตว์ดิรัจฉาน เป็นผลของอกุศลกรรม การเกิดในนรกก็เป็นผลของอกุศลกรรม การเกิดเป็นเปรต การเกิดเป็นอสุรกาย ก็เป็นผลของอกุศลกรรม เมื่อเหตุมีแล้ว ผลก็ย่อมเกิดขึ้นเป็นไปตามควรแก่เหตุ

สำหรับกำเนิดของนรกกับกำเนิดของดิรัจฉานนั้น ก็พอจะเห็นได้ว่า การเกิดเป็นสัตว์ดิรัจฉานนั้น มีความทุกข์ทรมานน้อยกว่าในภูมินรก สัตว์ดิรัจฉานที่มีความสุข ความสบาย ตามสมควรแก่สภาพของสัตว์ดิรัจฉาน ก็ยังมี ยังเป็นได้ ได้รับอิฏฐารมณ์ (อารมณ์ที่น่าพอใจ) ทางตา ทางหู ทางจมูก ทางลิ้น ทาง

กายได้ แต่ว่าเพราะเหตุว่าสัตว์ดิรัจฉานปฏิสนธิด้วยจิตที่ไม่ใช่ผลของมหากุศล เพราะฉะนั้น แม้ว่าสัตว์ดิรัจฉานนั้นจะเห็นอริยสัจธรรม แต่การที่จะพิจารณาเจริญธรรม เจริญกุศล ให้มีกุศลเพิ่มพูนขึ้นอย่างมนุษย์นั้น ก็เป็นสิ่งที่เทียบกันไม่ได้กับผู้ที่เกิดมาเป็นมนุษย์

เมื่อได้ศึกษาเรื่องผลของอกุศลกรรม ก็ย่อมจะเป็นประโยชน์เกื้อกูล ทำให้เป็นผู้ที่มีความละเอียด มีความเกรงกลัวต่อการทำอกุศลกรรม เพราะอกุศลกรรม ให้ผลเป็นทุกข์เท่านั้น ไม่นำมาซึ่งประโยชน์ใดๆเลยแม้แต่น้อย

พระธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดง เป็นเครื่องเตือนที่ดีสำหรับทุกแง่มุมของชีวิต จึงควรอย่างยิ่งที่ทุกคนจะได้พิจารณาว่า เกิดมาแล้วต้องละจากโลกนี้ไปด้วยกันทั้งนั้น ไม่มีใครรอดพ้นจากความตายไปได้เลย ควรที่จะเห็นโทษของอกุศลที่เป็นเหตุให้กระทำอกุศลกรรมแล้วจะเป็นเหตุให้ได้รับผลที่ไม่ดีในภายหน้า โดยไม่เพียงแค่ว่าผลของอกุศลกรรมเท่านั้น ต้องกลัวที่เหตุคืออกุศลกรรมด้วย ดังนั้น เมื่อจะสะสมกรรมที่จะทำให้เกิดผลในภายหน้า ก็พึงสะสมเฉพาะกรรมอันงามคือ กุศลกรรมเท่านั้น ส่วนสิ่งที่ไม่ดีคืออกุศลทั้งหลายซึ่งไม่เป็นประโยชน์ทั้งแก่ตนและแก่บุคคลอื่น ไม่ควรที่จะสะสมให้มีมากขึ้น เพราะเหตุว่า อกุศลทั้งหลาย เป็นที่พึงไม่ได้ แต่สิ่งที่จะเป็นที่พึงของสัตว์ทั้งหลาย ทั้งในโลกนี้ และในโลกหน้านั้นก็คือ กุศล ความดีทั้งหลายเท่านั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือปัญญา ซึ่งเป็นความเข้าใจ ถูกเห็นถูกจากการได้ฟังได้ศึกษาพระธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ทรงแสดงไว้ดีแล้ว ซึ่งจะเกื้อกูลให้คุณความดีทั้งหลายเจริญขึ้นในชีวิตประจำวัน ค่อยๆ ขัดเกลาละคลายอกุศลไปที่ละเล็กทีละน้อย เป็นประโยชน์เกื้อกูลโดยตลอด

ชมรมบ้านธัมมะ มศพ. : www.dhammadhomefellowship.com, โทร. ๐๘๑-๘๓๒๐๕๗๗